

UNIVERZITA KARLOVA
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložil(a) student(ka): **Tomáš Pažitný**
Název práce: **Harold Wilson a proměna vztahu k EHS mezi lety 1964-1967**

Vedoucí práce (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):
Mgr. Jan Váška, Ph.D.

1. OBSAH A CÍL PRÁCE (stručná informace o práci, formulace cíle):

Bakalářská práce Tomáše Pažitného se zabývá klíčovými tématy podle mého osobního názoru analyticky nejzajímavějšího období poválečné britské zahraniční politiky – první vlády labouristického premiéra Harolda Wilsona (1964-70). Cílem předložené práce je, parafrázují, zmapovat a analyzovat (mezinárodněpolitické, ekonomické, vnitropolitické) pozadí a průběh proměny Wilsonova postoje v otázce možného přistoupení Spojeného království k Evropskému (hospodářskému) společenství v letech 1964-67 a pokusit se identifikovat hlavní důvod této premiérovy „otočky“ – rozhodnutí, jímž spolu s devalvací libry a oznámením plánu na vojenské stažení z oblasti východně od Suezského průplavu vyvrcholilo dobové přehodnocování samotných základů dosavadní britské zahraničněpolitické strategie.

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.):

Zvolené téma považuji za příhodné pro zpracování v bakalářské práci jak s ohledem na jeho časový a věcný záběr, tak i díky relativní dostupnosti potřebných zdrojů a absenci jazykové bariéry. Výstavba práce kombinuje chronologickou a tematickou logiku, což je vzhledem k vytyčeným cílům optimální.

Práce se hlásí se k interpretivismu, jedné ze škol interpretativní výzkumné tradice. To považuji za potenciálně velmi nosné vzhledem k tomu, nakolik se analýza soustředí na postavu ústředního aktéra-tvůrce britské zahraniční politiky ve zkoumaném období, premiéra Wilsona. Výsledná podoba práce ale zůstává jakoby uvíznutá mezi individualistickou a holistickou perspektivou. To je dáno už způsobem, kterým se autor táže – formulace příslušné pasáže v úvodu akcentuje vnější/strukturální faktory „okolnosti“ více než subjektivitu samotného Wilsona a jeho osobní percepci/interpretaci dobových událostí. V této souvislosti je podle mého názoru ke škodě věci autorovo rozhodnutí nezohlednit při své analýze politické paměti samotného Wilsona, jakkoli je může jevit pochopitelné s ohledem na specifika memoárového žánru (viz autorovo vysvětlení na s. 4-5). Tento pramen by při vhodné práci s ním mohl autorovi jedinečným způsobem zprostředkovat, i když z ex post perspektivy a s dávkou zpětné racionalizace, jak samotný ústřední aktér reflektoval tradice, v nichž byl situován, a interpretoval dilemata, jímž v průběhu svého premiérského působení čelil. S touto výhradou považuji pramenou a zejména bibliografickou základnu práce na bakalářské úrovni za odpovídající.

Práce se zdroji je v zásadě korektní. Přesto je možné najít jednotlivé chyby – podivná formulace „korespondenční večere zemí Commonwealthu“ (s. 24, ve skutečnosti večere pořádané pro korespondenty médií ze zemí Commonwealthu) stála na počátku pátrání, které odhalilo nejen špatnou dataci daného výroku (v textu zařazen do období 1960-64, ale ve skutečnosti je z ledna 1965, ale i chybně uvedené strany v odkazu (autor uvádí s. 205-6, správně je 211).

Zařazené přílohy text vhodně doplňují (v zájmu sjednocení formy uvádění politických funkcí dramatis personarum jejich českými ekvivalenty měl být Douglas Jay představen jako ministr obchodu).

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.):

Jazyková a stylistická úroveň práce je solidní, ne však nadprůměrná. Čtivosti textu by dále prospělo rozdělení nejdelších souvětí do kratších větých celků. Text prošel poměrně pečlivou finální korekturou.

Odkazový aparát je přiměřeně rozsáhlý a formálně správný.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.):

Autor prokázal velmi dobrou věcnou znalost zkoumané problematiky. Jeho analýza důvodů/motivů Wilsonovy „otočky“ (nejsilněji ovlivněná interpretací Helen Parrové) jako vyústění eskalace napětí v Kabinetu v kontextu šterlinkové krize v červenci 1966 je zajisté hajitelná (právě zde nejvíce postrádáme zohlednění i retrospektivního zdůvodnění samotným Wilsonem), jakkoli osobně bych nejspíše více akcentoval i faktor kolapsu dosavadní Wilsonovy strategické orientace na Commonwealth. Celkově je ovšem diskuse a polemika, kterou autor předkládá v analytické kapitole, velmi důkladná a považuji ji za zdařilou. Přesto zde i v závěru mohl autor důsledněji a s větším užitekem využít možnosti, které nabízí zvolený interpretivistický přístup (interpretační rámec tradice-dilemata). Při formulaci závěrů se rovněž mohl důsledněji zpětně vztáhnout k dosavadní akademické debatě o motivech Wilsonovy „otočky“. Této debatě ostatně mohl věnovat více prostorou i v jinak obsáhlém i obsažném rozboru zdrojů (je zde alespoň naznačena)

Přes uvedené dílčí připomínky mohu konstatovat, že Tomáš Pažitný prokázal schopnost vymezit a na úrovni odpovídající bakalářské práci zpracovat relevantní odborné téma, a že vytyčené cíle práce byly naplněny.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Autorova analýza vnitropolitického kontextu Wilsonovy „otočky“ se velmi důkladně zabývá jejími vnitrostranickými souvislostmi, nevěnuje se však (pro období po roce 1964) možné roli politické soutěže mezi labouristickou vládou a konzervativní opozicí. Má tedy autor na základě svého studia dostupných zdrojů za to, že ve zkoumaném případě tato polarita nehrála žádnou roli?

Autor v práci správně připomíná problémy provázející ve Wilsonově éře „zvláštní vztah“ se Spojenými státy. Je podle něj bez ohledu na dobové těžkosti možné hovořit o zřetelném zájmu, případně i tlaku USA na začlenění Británie do hlavního proudu evropské integrace, jako tomu bylo v době první Macmillanovy přihlášky (1961)?

6. DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA
(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

*Bakalářskou práci Tomáše Pažitného **doporučuji** k obhajobě, hodnotím ji na pomezí stupňů **výborně** a **velmi dobře**.*

Datum: 24. 5. 2017

Podpis: